

בס"ד, ה' באדר ב' תשפ"ד
15 במרץ 2024

דף מידע
2842

פרשת "פקודי"
"ולהורות נתן בלבד" (לה, לד) / אתר וורטס
מעירים על כך חכמי ישראל: בכל המקרא מופיעה רק פעמיים המילה "ולהורות" (בפרשתנו, ובפרשת שמיני (י, יא) נאמר "ולהורות את בני ישראל"), ענין זה (שמופיע רק פעמיים, ודווקא בפסוקים אלו) צריך להנחות כל אדם מישראל שאם נתקיים בו "ולהורות נתן בלבד" - זאת אומרת אם חנן אותו ד' בחכמה ובדעת - אל יחזיק זאת לעצמו בלבד, אלא יקיים את מה שכתוב "ולהורות את בני ישראל" - יפיץ את מעיינות התורה והחכמה שנתברך בהם ברשות הרבים, ויביא בכך תועלת לכלל ישראל.

נר זיכרון

חיים רימון ז"ל - ז' אדר תשס"ז
עמוס ולך ז"ל - י' אדר תשס"ז
יצחק גוטליב ז"ל - י' אדר תש"ע

השמחה במעונם
מזל - טוב

לשולה וג'ק לב ולכל המשפחה להולדת הנכדה, בת ליעל ויהודה.
ליפה ולך ולכל המשפחה להולדת הנכדה, בת לנחשון ורעות.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר # 2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

זמני שבת

17:15 הדלקת נרות שבת
17:35 מנחה וקבלת שבת
18:22 צאת השבת

"וגילו, ברעדה?!..."

דרשת הרב מיכאל

לרגל קידוש ההודיה הקהילתי, פרשת ויקהל תשפ"ד, שלוחות

השבוע ביום חמישי האחרון, ה-7 למרץ, למניינם, היה מי שפרסם את השורות הבאות: "התעוררתי הבוקר בשעה 6:29. בדיוק. רק אחרי חצי שעה הבנתי למה. 7 בחודש. 5 חודשים חלפו מאז ה-7 באוקטובר. כאב שלא מרפה מהגוף. 5 חודשים. יש בינינו מי שחזרו לשגרה. אפשר אפילו לומר רובנו. עבודה, לימודים, בתי קפה, חופשות בחו"ל. לאט לאט הכל חוזר, אבל המוח מסרב לחזור לשם. 6:29 בדיוק. 5 חודשים ו-134 חברים שלנו: הורים וילדים שלצערו הרב עוד ממש לא חזרו לשגרה... לאט לאט הכל חוזר. אבל המוח והלב שלי, עדיין מסרבים לחזור..."

קהילה יקרה,

בעוד שעה קלה, נתכנס כולנו לאירוע קהילתי מרגש. ראוי גם ראוי אף על פי כן ולמרות הכל, לעצור לרגע ולהודות לה' על כל הטובה שגמלנו. על החסד הגדול שזכינו לו שכל העומדים על משמר ארצנו מתוך קהילתנו היקרה, שבו לביתם לשלום ולברך את החתנים ואשת החיל בכללם, שבסערת הימים מנענו מלשמוח כראוי בשמחתם. אלא שבכל זאת, אני מבקש עוד לפני הברכות האישיות, לשתף אתכם במדרש עתיק יומין, שמאז שמחת תורה האחרון, ממש רודף אותי ולא מרפה...

זה קרה לפני כאלפיים שנה. המקום נקרא 'טור מלכא'. או בשמו העברי 'הר המלך'. ואת הציור המפורט והמטלטל של מה שאירע שם, באותו סיפור שזכה להיות חלק בלתי נפרד מאגדות החורבן, מספרת הגמרא במסכת גיטין. חז"ל מתארים את ההרג והצער הנורא שהתחולל בעיר הענק, ששכנה במרכז הארץ, באזור הרי יהודה, בשעה שהרומאים נכנסו אליה והרגו את יושבי העיר במשך שלושה ימים ושלושה לילות. באותה שעה ממש, במרחק כמה עשרות קילומטרים, ישבו תושבי הצד השני של העיר וחגגו...

אפשר כמובן לקרא את הסיפור ולטעון, שהחוגגים לא ידעו כלל על הטבח, שהתבצע בצד השני של עירם. עם זאת, אי אפשר להתעלם מהביקורת החריפה העולה בחז"ל, על המצב החברתי בעיר, על האדישות והניכור הרגשי שאיפשר מצב איום שכזה. נראה שהסיפור הנורא, שהתרחש בתקופת החורבן, אינו אלא משל ציורי לחוסר הקשר המוחלט בין שני חלקי העיר בימים כתיקונם. הקשר החברתי בין תושביה של הר המלך היה כה רופף, עד שיושביה יכלו לחגוג ולשמוח בה בשעה שבא הכורת, על אחיהם היושבים בצד השני של עירם.

המדרש העתיק הזה, הכה בי בשמחת תורה האחרון. בדיעבד כך מתברר, בשעה שבחלקים רבים מהארץ, רקדו ושמוחו בתום לב בשמחתה של תורה ונשמע אצלם 'קול ששון וקול שמחה', בדרום הארץ התרחש בו בעת טבח ואסון נוראי ומשם עלה 'קול יגון וקול נאקה'...

עם זאת, מדרש זה, מעבר לביקורת המושמעת בו, גם מעורר שאלה המנסרת בחלל האוויר: מהו המקום לקיים שמחה במקום אחד, תוך ידיעה שבמקום אחר, באותה מדינה, ישנם אנשים כאובים? שאלה אקטואלית זו, מכה גלים בקהילות רבות, בין השאר על אופים של אירועי חג הפורים הקרב ובא.

"בזמן שהצבור שרוי בצער" כך מכריעים חז"ל בתלמוד "אל יאמר אדם: אלך לביתי ואוכל ואשתה, ושלום עליך, נפשי, ואם עושה כן - עליו הכתוב אומר... ונגלה באזני ה' צבאות אם יכפר העון הזה לכם... אלא: יצער אדם עם הצבור. שכן מצינו במשה רבינו שציער עצמו עם הצבור, שנאמר: 'וידי משה כבדים ויקחו אֶבֶן וַיִּשְׂמוּ תַחְתָּיו וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ' - וכי לא היה לו למשה כר אחד או כסת אחת לישב עליה? אלא כך אמר משה: הואיל וישראל שרויין בצער - אף אני אהיה עמהם בצער" (תענית, יא).

כולנו מבינים שאמירה מנותקת רגשית של "אלך לביתי ואוכל ואשתה ושלום עליך נפשי" היא אמירה מגונה שאין לה כל מקום בעולמנו. אלא שאני מבקש לשאול על הסיפא: "הואיל וישראל שרויין בצער - אף אני אהיה עמהם בצער". השאלה היא מהם גבולות הגזרה של 'הצער' הזה? מה פשרה המעשי של שותפות גורל זו? האם משמעה ביטול כל ביטוי של שמחת חיים? האם בשעה שיד אחת פצועה, מדממת וכאובה, נכון שכל הגוף יעצור במקום וישבות, או שמא דווקא הוספת כוחות חיים והמשך הפסיעות והתנועה בזקיפות קומה, אף על פי כן ולמרות הכל, היא בדיוק המסר לכל העומדים עלינו לכלותינו, ש'עם ישראל חי'?

מענה פורתא לשאלה אקטואלית זו, מצאתי באחת מההלכות בשולחן ערוך, שתמיד נדהמתי לקרוא. "מת אביו - מברך דיין האמת. היה לו ממון שירשו... מברך גם כן 'שהחיינו' (שו"ע אורח חיים, רכג, ב).

לכאורה, הלכה משונה. מי שיקרא אותה בחטף, עלול לטעון שיש כאן משהו, לכאורה כמעט ולא אנושי. אדם שאיבד את אביו הקרוב לו, המנסה למצוא נחמה ומברך בבית העלמין בשעת הקריעה 'ברוך דיין האמת', כיצד זה יעלה על הדעת, שאם יודע לו בשעה זו שאביו ז"ל גם הותיר לו ירושה נאה, יצטרך לברך בנוסף - 'ברכת שהחיינו'? האם ההלכה תובעת מאתנו להתעלם מהכאב ומהאובדן העמוק, על אבא שכה אהבנו, ולהתייחס ברגעים כאלה ב'ברכת שהחיינו' לירושה כספית, תהא אשר תהא? תימה גדולה...

אלא שעיון נוסף ומעמיק בהלכה זו, מלמד אותנו יסוד חשוב בעולם האנושיות, ויסוד מופלא בעולם הנפש. ההלכה לא רק שאינה מנסה, חלילה, לחנך אותנו לאטימות רגשית, אלא אדרבה, דומה שהיא יותר מכל מבקשת לחנך אותנו למורכבות רגשית. היכולת לחוות צער, ובו זמנית לחוש שמחה והודאה, מעידים על כוחות נפש עצומים ועל יכולת עמוקה להפנים שכל רגש, ממש כל רגש, לא רק שאינו מעמעם את קודמו ואינו מבטלו, אלא בדיוק להפך, הוא רק מעצימו!

רעיון זה גם בא לידי ביטוי בחובת ההודאה, שאותה נבקש לקיימה השבת. קורבן התודה, ועצם ההודיה, הינם דברים שעל פי חז"ל הינם חובה נצחית. "לעתיד לבוא כל הקרבנות בטלים - אבל קורבן תודה אינו בטל. כל התפילות בטלות - ההודאה אינה בטלה". (מדרש רבה, ויקרא, ט, ז). וכך גם נפסק להלכה: "מזמור לתודה - יש לאמרה בנגינה, שכל השירות עתידות להתבטל חוץ ממזמור לתודה" (שו"ע, או"ח, נא, ט). לא זו בלבד שקרבן התודה הינו נצחי, אלא שבנוסף לכך רכיביו הופכיים: חמץ ומצה כאחד.

חז"ל מספרים לנו בהקשר זה, על מטבע מיוחד שהיה לדוד המלך ולמרדכי היהודי. מטבע אחד, אך בכל צד היה חרוט הופכו של הצד השני וכך לשון חז"ל: 'ויצא שם דוד בכל הארצות - יצא לו מוניטין בעולם, ומה היה המוניטין שלו? מקל ותרמיל מכאן ומגדל מכאן... כי גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות - יצא לו מוניטין. ומה המוניטין שלו? שק ואפר מכאן ועטרת זהב מכאן'. (בראשית רבה, לט, יא) לדוד המלך היה מטבע שהיה בו מקל ותרמיל מצד אחד ומגדל מלוכה מצד שני. בכך הראה דוד שאף על פי שהוא מלך על כל ישראל, הוא איננו שוכח את תקופת 'המקל והתרמיל', עת היה רועה צאן. מרדכי חרט על מטבעו גם 'שק ואפר' וגם 'עטרת זהב'. כך ידע מרדכי לזכור ש'לכל מטבע יש שני צדדים' ובחיים לצד תקופות 'העטרת זהב' הוא זכר גם את התקופות הפחות זוהרות והקשות הרבה יותר, שאופיינו ב'שק ואפר'. הטעם לכך הוא שההודיה השלמה לקב"ה ושמחת הלב, יוצאות לא מתוך ניתוק, אלא דווקא מכוחו של הזיכרון.

מכאן פתח להבנת 'קרבן התודה':

את קרבן התודה מביאים אנשים שהיו בצרה ונחלצו ממנה. חולה שנתרפא, אסיר שהשתחרר, הולך במדבר שחזר בשלום, ומי שהפליג בים והגיע לחוף מבטחים. ובכלל זה, נוסף אנו, גם מי שיצא להילחם ולהכות באויב האכזר וזכה לשוב לביתו בשלום. ברגע זה של הודיה, בשעה בה מבקש האדם לברך את הקב"ה על הצלתו, הוא נדרש להביא עמו גם חמץ וגם מצה. 'מצה' - זכר לחרות אבל גם 'חמץ' - כזכר לימים הקשים שעבר. כי כדי להודות להקב"ה מכל הלב, על האדם לזכור היטב גם את הימים הקשים. גם את ימי המרור. דומני, שבכך משיבים חז"ל על גבולות הגזרה הראויים שבין צער ושמחה.

מחד גיסא - האמירה שבעת מלחמה, יש לעצור הכל ולהשבית כל סממן של שמחה, היא לא אמירה שמוסיפה חיים. היא אמירה ששואבת את האדם ואת העם לעצבות. ליגון. לניוון כוחות החיים. מי שרק יאכל חמץ וישהה בטעם המרור, יתן פרס למבקשי רעתו. מאידך גיסא - גם האמירה ש'ממשיכים הכל כרגיל', כמו שיש מי שייחסו לאנשי טור מלכא, או אמירה אדישה ומנוכרת בבחינת: "אלך לביתי ואוכל ואשתה, ושלום עליך, נפשי". גם לה אין מקום בעולמנו המתוקן.

הדרך לחיות בעת הזו - היא בהליכה על החבל הדק.

הדרך לחיות בעת הזאת - היא בלאחוז חזק את המטבע, ולא להסיח את הדעת כל העת משני צידיו.

בשעה שאנו שמחים ועוטרם על עצמנו כקהילה "עטרת זהב" בקידוש הודיה ובכל שמחה קהילתית אחרת, זו העת לא פחות, וכך בדיוק אנו עושים, גם להתבונן על צידו השני של המטבע ולראות ולכאוב את ה"שק ואפר". אנו נדרשים בימים אלו למורכבות רגשית. אנו נדרשים בימים אלו לקיים את הפסוק: "וגילו ברעדה" - במקום גילה שם תהא רעדה (יומא, ד).

אני נדרשים לפסיעות זהירות מחד גיסא - בין שותפות גורל כנה עם צער החטופים ובני משפחותיהם, עם משפחות חללי מערכות ישראל, עם הפצועים בגוף ובנפש, עם העומדים בחזית הלחימה ובני משפחותיהם העומדים בחזית שמירת השגרה ואוחזים למרות הכל בכוחות החיים, עם אלפי אחינו ואחיותינו תושבי הגבול המפונים מבתם ומשגרת חייהם... ומאידך גיסא - אנו נתבעים לא לשקוע ביגון. לעמוד זקופים ולהמשיך לפסוע תוך תפילה עליהם וזיכרון מתמיד אודותם. "התנערי מעפר - קומי, לבשי בגדי תפארתך עמי...".

מתוך מורכבות זו, מתוך תפילה וזיכרון, אנו נודה להקב"ה בעוד כשעה בקידוש הקהילתי, על כך שזכינו ושבנו כל העומדים על משמר ארצנו מקהילתנו, אנשי כוחות הבטחון, הרפואה וההצלה, בריאים ושלמים לביתם. "מי שגמלכם טוב הוא יגמלכם כל טוב סלה". תודה לכם על ההתגייסות, על הגבורה ועוז הרוח.

ברכות חמות לחתנים היקרים שלנו, לדן גולדנברג - חתן בראשית ולחיים ברמן - חתן תורה.

ברכות חמות ל"אשת החיל" שלנו, חברתנו היקרה אסתר דישון. 'אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך', אמן ואמן. יהי רצון שבזכות קורבן התודה והכרת הטוב, ירעיף עלינו הקב"ה שפע ממרום ונזכה כולנו, בכלל ובפרט - לשמחות, ישועות ונחמות. "עושה השלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל ואמרו אמן".

שבת שלום.

דברים לכבודה של אסתר דישון - שנבחרה להיות אשת-חיל / עירית נזרי

"וכל אשה חכמת לב בידיה טוו, ויביאו מטוה, את התכלת ואת הארגמן, את תולעת השני ואת השש. וכל הנשים אשר נשא ליבן אותנה, בחכמה טוו את העיזים". (שמות פרק ל ה, פסוקים כ"ה-כ"ו).

רש"י מפרש שטווית הצמר היא אמנות יתירה, שמעל גבי העיזים. הנשים באומנות יתירה, מוצאות את הדרך לעבד את הצמר ליריעות המשכן. למקום שבו תשכון השכינה. הן מעלות את החומר למקום של השראה ואמונה. הן טוות בעשר אצבעות, באצבעות שמחות, מקירות ליבן, בחוכמת הלב, את קירות המשכן. קירות הבית של השכינה.

ואצלינו, בקהילתנו, קבוצת נשים יקרות, פורצות דרך טווות לנו את הדרך, להיות שותפות בעבודת השם באהבה, במקדש מעט שלנו.

וביזמתן והובלתן, מתקיים בשמחת תורה מניין נשים, שבו נשים זוכות לקרוא בתורה, ולכל אשה ונערה שלבה חפץ, ההזדמנות והאפשרות לעלות לתורה, לברך ולהתברך.

וזאת הברכה שהתחדשה בה קהילתינו השנה - ביוזמתן זכינו שבנוסף לבחירת חתן תורה וחתן בראשית - נבחרה גם "אשת חיל" של השנה.

"שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", והראשונה שהוכרזה כאשת חיל היא אסתר דישון היקרה.

שמראשית ימי שלוחות - מתחילה מבראשית. יוזמת ופועלת ויוצרת ותורמת - למען הקהילה. במסירות, בנועם לב, בנעימות ורוחב לב. "ותלבש אסתר מלכות".

הנוכחות של אסתר ביננו, בחן, בענווה, בגדלות נפש, היא לנו דוגמא ומופת להתנהלות בפשטות, בצניעות, באמונה וקדושה - גם בזמנים של יום חולין וגם בשבת ובחג.

אסתר מתווה לנו דרך לראות את אור השם מאיר, גם במצבים של אפלה וקושי וכאב ופרידה וגם בימים של נחת רוח, שמחה ונחת.

אסתר עמלה כל חייה, בחריצות ובמסירות נפש, בטיפוח הילדים המשפחה והבית, וגם בעבודה בשרות הציבור - במחסן מכולת, ובמחסן בגדים.

בעבודתה כתופרת מומחית, שמחה את ליבנו בהעשרת המלתחה האישית, להתפאר.

ובעת הזאת, אסתר שזוכה להיות זקנת השבט, המשפחה היא מרכז חייה.

שבט הדישונים המופלא, מקיף את אסתר באהבה. כל ביקור של הילדים, כל ביקור של נכד ונכדה, כל הולדת נין ונינה, ושמחות במשפחה, ממלאים את אסתר בשמחה והודייה.

אסתר היא אומנית הפורטת על מיתרי היום יום.

מתעניינת בנעשה בקיבוץ ומביעה את עמדתה בחוכמה ורגישות.

וכמו שאסתר תפרה לנו, חברות הקיבוץ, שמלת חלומות, כך אסתר רוקמת ותופרת מזיכרונות חיים וניסיונות בחיים וניסיון חיים-סיפורים מתובלים בגעגועים.

למשפחתנו הזכות לארח את אסתר בשבת וחג. ואנחנו צפונים בסיפורה וברכותיה ותכונותיה המיטיבות.

היום אנחנו זוכים לברך אותך אסתר בברכת "אשת חיל" - ולהוקיר לך תודה על בחירתך לבנות עם יצחק את ביתכם בשלוחות.

על היותך שותפה לבריאתו ולנוי של מקום, על היותך פורצת דרך בדרכך ועל תרומתך לשלוחות.

"אנו באנו ארצה, לבנות ולהבנות בה"...

"מי שברך את אימותינו ואבותינו, הוא יברך את אשת החיל אסתר, העוסקת בצורכי ציבור באמונה.

ימלא הקב"ה כל משאלות ליבה לטובה ויזכה אותה הקב"ה להמשיך בפועלה בשמחה, בבריאות טובה, בחן וחסד. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיה ונאמר אמן".

שבת שלום.

דרשה פרשת "ויקהל" - חתן בראשית / דן גולדנברג

כשהודיעו לי שהשבת חתנים תהיה בפרשת "ויקהל" חשבתי לעצמי, נפלא. מכל הפרשיות, "ויקהל". לא ספר בראשית שיש בו סיפורים מעניינים, מעשי אבות וכו'. אפילו ספר שמות עד עכשיו - יציאת מצרים, מתן תורה, אפילו חטא העגל. ויקהל מתחיל עם חזרה על שמירת שבת - בפעם החמישית. ויתר הפרשה היא על בניין המשכן והיא יורדת לפרטי פרטים. זה אפילו סוג של שידור חוזר של פרשת תרומה אלא ששם היה כתוב איך צריך לבנות את המשכן וכאן זה הבניין בפועל.

הפרשה פותחת "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל" לה, א' - משה, אחרי חטא העגל, הקהיל. בפרשת כי תשא לב, א' כתוב "ויקהל העם על אהרן" כלומר העם נקהל. כאן משה הקהיל. אבל יש הבדל יסודי בין השניים. כשהעם נקהל, הוא עשה זאת בלי מנהיג. ואילו בפרשתנו משה, המנהיג, הקהיל. ההתקהלות הראשונה יצרה קהל; השנייה - קהילה. משה הפך את בני ישראל לקהילה. זה היה מעשה של תיקון, של החזרה למוטב, שכן התורה מתארת את העם סביב העגל, בעת שמשה ירד מההר, כפרוע: "וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמחה בקמיהם". (כי תשא לב, כ"ה).

הם היו לא קהילה אלא קהל-המונים. התיקון שעשה משה היה יסודי, כמסופר בפרשתנו. הוא התחיל בהזכרת דיני השבת. ואז הורה להם לבנות את המשכן, בית סמלי לאל. למה דווקא שתי מצוות אלו, ולא אחרות? כי השבת והמשכן הן שתי הדרכים היעילות ביותר לבנות קהילה. הדרך הטובה ביותר להפוך קבוצת אנשים מגוונת ונטולת מכנה משותף לכדי צוות היא להורות להם לבנות משהו ביחד. ההתגייסות וההתנדבות לבניית המשכן מילאו תפקיד זה. הדרך הטובה ביותר לחזק מערכות יחסים הוא להקצות זמן שבו אנו מתמקדים לא במימוש האינטרסים האישיים שלנו אלא בדברים שאנו שותפים בהם יחדיו: להתפלל יחד, ללמוד תורה יחד, לשמוח ביחד - במילים אחרות, מצוות השבת. השבת והמשכן היו שתי חוויות בניין - הקהילה הגדולות של בני ישראל במדבר. אנחנו מוצאים את ה' בקהילה. בקהילה אנחנו מטפחים מידות טובות, מחשלים את אופיינו ופועלים מתוך מחויבות לטוב המשותף. (רב יונתן זקס)

בפרשת ויקהל, כאשר ממנים את בצלאל לבנות את המשכן כתוב "ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל". בפרשת כי תשא לא, ב', כתוב "ראה קראתי בשם בצלאל". בפרשת כי תשא ה' פונה רק למשה. בפרשת ויקהל משה פונה לכל העם - כלומר "וממנו למד משה ובא לישראל לא בציווי אלא בבקשה להסכמה ולשיתוף וזהו ראו". היה אפשר לחשוש שמשה מנה אותו כי בצלאל היה קרוב משפחה שלו - בצלאל בן אורי בן חור. (חור היה הבעל של מרים או הבן שלה). ברכות דף נ"ה עמוד א' אמר ר', יצחק: אין מעמידים פרנס על הציבור אלא אם כן נמליך בציבור שנאמר "ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל" (רבנית נחמה ליבוביץ)

ולסיום פרשת שקלים. בפרשת פקודי אנו לומדים שבני ישראל הורשו לתרום זהב ונחושת ככל שבחרו. השימוש העיקרי של הזהב היה לייצור כלים של המשכן (ארון, שולחן, מנורה וכו'), ואילו הנחושת שימשה לייצור הכלים של החצר.

כסף, היה סיפור אחר. הכסף היחיד שנאסף היה מ"מחצית השקל", שם כל אחד מאוכלוסיית הגברים מגיל 20 ומעלה נתן חצי שקל (פקודי לח, כ"ו).

אז למה זה חשוב? חשוב שעצם הבסיס של המשכן, העדנים שתומכים במבנה כולו עשויים מהחומר שנתרם באותה מידה על ידי כל חבר בעם ישראל. על הבסיס הזה אנו מוצאים הכלים וחומרים שנעשו מהמגוון הרחב של הזהב והנחושת שנתרמו, אך הבסיס עצמו היה שונה. ברמת הבסיס, כולנו עומדים מול ה' כ"כנסת ישראל" - יחידה קולקטיבית אחת. (רב מנחם ליבטאג).

שבת שלום.

שבת פרשת פקודי

17:15 - הדלקת נרות

17:35 - מנחה

קבלת שבת

ערבית

8:00 - שחרית, דרשה, מוסף.

טו"ב ללמוד - שיעור פרשת שבוע

10:00 - תפילת ילדים בבית המדרש

13:00 - מנחה

13:20 - 'ממתק לשבת' - על ידי חברות (גנים - כיתה ג')

17:00 - קריאת תהלים לנשים - בית המדרש

17:00 - מנחה

18:22 - צאת שבת - בית הכנסת / 'שטיבל' - ברכת הלבנה

תענית אסתר מוקדמת

יום ה' י"א אדר ב'

התחלת הצום - 4:12

מנחה בבית כנסת - 17:25

ערבית 18:00

סוף הצום 18:11

ימי חול

5:05 - זמן טלית ותפילין

6:00 - שחרית

5:48 - הנץ החמה

8:00 - שחרית

8:50 - סוף זמן קריאת שמע

17:30 - מנחה (שקיעה בשעה 17:45)

17:40 - מנחה וערבית - בשטיבל (יש לשוב ולומר ק"ש לאחר צאת הכוכבים ב-18:03)

18:45 - ה'שיעור היומי' - בית המדרש (ימים א-ד)

19:15 - ערבית

20:45 - שיעור 'הדף היומי'

בסיום כל תפילה נאמר

פרק תהלים (קל) "מנועמקים קראתיך"

ותחינת "אחינו כל בית ישראל"

שבוע טוב ומבורך - ועדת בית הכנסת

מידע תרבות

בשבת האחרונה לאחר תפילת השבת, נתכנסנו כל חברי הקהילה ברחבת בית הכנסת לקידוש הודיה לחיילים השבים, לחתני התורה, דן גולדנברג וחיים ברמן ואף לראשונה, לאשת החיל של שלוחות, אסתר דיסון. בתחילה, קראה עירית ניזרי דברי שבח והלל על אסתר. ולאחר מכן נהנינו מכיבוד מושקע וממפגש קהילתי מגבש ומרחיב את הלב.

תודה לכל המסייעים בהצלחה!

מסיבת פורים - תחפושת של גיבור על כבר מצאתם?
אם לא אז זה הזמן להזדרז ולמצוא,
כי בעוד שבוע, ביום חמישי בערב,
ניפגש לערב שכולו גיבורי על!

טורניר כדורסל - בעוד כחודש (יום שישי, 12.4) הטורניר נפתח.

מי שטרם הבטיח את מקומו יחד עם משפחתו, זה הזמן! לפרטים נוספים ניתן לפנות לגילי בן זאב. **סמל לתרבות** - התחדשנו בסמל חדש לצוות תרבות. תודה להדר שגיא ועדי ורקר על העיצוב!

נשמח לשמוע לכל רעיון, יוזמה או אף ביקורת בונה. התרבות היא שלנו ובשבילנו ורק מתוך עבודה משותפת נעשה ונצליח! בטי, ערן, הדר ושמיר.

דירות אירוח

מה? לא שמעת? לא ידעת?

מתחם 'ריזורט דירות האירוח 'לואי' ו'אולגה', עבר בשבועיים האחרונים 'מתיחת פנים'! כל זאת בזכות יוזמה וביצוע, של צוות מתנדבים חרוץ, מוכשר ויצירתי, בתמיכת מנהל הקהילה ומינהלת השכרות ובסיועם האדיב של אנשי מקצוע מענפי האחזקה, הנוי והחשמלייה.

כעת, הדירות מרוהטות בנוחות, מעוצבות בחן ונקיות למשעי, לרווחת קהילתנו ואורחינו. בימים הקרובים, נפרסם בע"ה תמונות ב'קהילנט'.

שנזכה להדר במצוות הכנסת אורחים, שולמית לוי.

לו"ז שבת:
בני"ע -

16:30 - לימוד צוות
16:45 - מפקד

חינוך שלוחות,
חינוך מה-

זיום תמישיו הקרוא יחול צום תענת אסתך
(שהוקדם),

זכר לצום שזיקשה אסתך מעם ישראל לעשות
כדי שתצליח מול אחשוורוש.

אסתך נענתה למשימה שמרדכי הטיל עליה,
עשתה השתדלות וגם שילצה בתוכה צום אפילה.
המעשה, זשיתוף הצום והתפילה הזיא לישועה
גדולה.

השנה בצום תענת אסתך נכאון גם להצלחת חיילי
צה"ל, לשחרור החטופים וזצרת ה' שנזכה
לראות ישועות!

מתוקים ומתוקות

השבוע התחלנו את חגיגות חג הפורים - הגענו לבית ילדים
מקשט לג'ונגל מטרף- (תודה לתהילה על ההשקעה!) והמשכנו
ליום ספורט במגרש חגגנו יום הולדת לילדי אדר - מזל טוב
לנעמי, נעם, דלב ואדר! המשכנו לעבד במרחבים ונהנינו מיום
מיחד עם ג-ד בהקנת סליים, משחקים וזמן חפשי במגרש
משחקים, תודה רבה לג-ד מחכות לכם בשבוע הבא לעוד
שבוע כיפי וחיות שבת שלום! תהילה וציפי

נוער

נוער אהובים שלנו!

השבוע המשכנו בהכנות לשוק ולמסיבות פורים
ונהנינו מפעילויות מגוונות וכיפיות. אנחנו מתכננות
לכם הרבה פרויקטים מרגשים להמשך - פרטים
נוספים בקרוב. מחכות לכם בשבוע הבא
תהילה, אסתר, רוני, נעה וציפי

ג' - ד'

שלום לילדי מערכת הכוכבים שלנו!!

תודה לשותפים הרבים בהכנות לקראת ההפיכה שלנו,
ובמיוחד לאביגיל ומעיין ביאלה שהשקיעו הרבה בצביעה!
שמחנו כולנו להמריא לחלל ביום שלישי. השבוע מגבירים
חגיגות בעזרת ה' - נפגשים בשלישי, רביעי, חמישי ושישי!
להתראות! הרבה שמחה!
אוהבות, משגרות החללית :) אלה, תמר ואפרת

ה' - ו'

ה-ו היקרים

השבוע קיבלנו את פניכם ב"הפיכה" של הבית ילדים - מסורת
בה "מחפשים" את הבית ילדים למשהו לכבוד חודש אדר.
אתם נכנסתם לצלילה מתחת למים.
תודה על הפירגון שלכם על ההשקעה, התגובות שלכם היו
שוות הכל. תודה ענקית לעדינה ואסתר על העזרה.
בשורות טובות
שבת שלום, אוהבים: אסתר בטי עדינה ויגל

בני עקיבא

סניף אהוב,

בשבוע האחרון השבטים נפגשו לפעולות באמצע השבוע.
עם צוות ההדרכה התקיימה ישיבת צוות - מאסטר שף,
לגיבוש הצוות וחשיבה על המשך החודש.
כל הכבוד לשבת הרא"ה כל ההפקה וההכנות לקראת
ה"חתונה" שתקיים בשבוע הבא. הולך להיות מטורף.
מיד אחרי פורים צוותי נחשון יתחילו בפעילות העשיה
שלהם - בקרוב נוציא פרסום לקהילה.
בקרוב תיפתח ההרשמה למסע פסח (יום אחד) - פרטים
נוספים יישלחו בקבוצות בקרוב.
שבת שלום, צוות שפ"ד ועטרת הקומונירית

מהנעשה בחינוך-

שלום לכולם,

בכל מערכת החינוך עובדת במרץ על ההכנות לחגיגות הפורים, בבתי הילדים, במועדוני הנוער ובעשיה לשוק
הקהילתי.

ביום שלישי האחרון כל הילדים הגיעו לבתי ילדים מקושטים בנושאים שונים.
א-ב- הגיעו לג'ונגל קסום, ג-ד הגיעו לביקור בחלל ובמערכת הכוכבים, ה-ו צללו למצולות הים.
איזה צוות מדהים יש לנו - שהשקיעו ימים בקישוט בתי הילדים והכנסת אווירה חגיגית ומרגשת לקראת החג.
הנוער האלוף שלנו התגייס כולו לחגוג השבוע יום הולדת לבטי המדריכה האגדית שלנו, יחד עם כל בתי הילדים -
מרגש מאוד לראות את ההערכה שלהם. מזל טוב לבטי האהובה שלנו!

ההכנות לשוק פורים מתקיימות במלוא המרץ. אתם מנחשים כבר מה יהיה הנושא של השוק השנה?

תודה לצוות הנוער על ההשקעה וליווי הנוער בהכנות לקראת השוק.

גם השנה נמשיך במסורת המיוחדת שלנו - משלוחי מנות לכל מערכת החינוך. הנוער יחלקו את משלוחי המנות
שלהם לילדים הצעירים יותר ולהפך. כולנו משפחה אחת גדולה - המסורת הזאת היא הזדמנות נוספת ליצירת
החיבורים בין כל השכבות והגדלת גאוות היחידה של שלוחות!

שימו לב, רשמו ביומנים-

מסע "בשביל השם" שנדחה בגלל תנאי מזג האוויר יתקיים בחופשת פסח - י' ניסן, 18.4.

לפני כשבועיים פתחנו קבוצת וואטסאפ להזמנת בנות השירות לסעודות שבת, תודה רבה לכולם על ההתגייסות
לארח את הבנות ולתת להם תחושה שהן בבית.

שבת שלום, נתלי

שעות פתיחת המרפאה בשבוע של - 17-22.3

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת אחות	בדיקות דם	
	8:00-9:00		10:00-12:30 14:30-15:30	7:30-8:10	א'
	8:00-9:00	11:30-14:00	10:00-15:00	7:00-8:10	ב'
7:30-11:30 (בתאום עם אורה)			8:30-10:30	7:00-8:10	ג'
		13:30-16:00	10:00-12:30 13:00-17:00	7:30-8:10	ד'
	8:00-9:00		8:30-10:30	7:00-8:10	ה'
	8:00-9:00		8:30-12:30		ו'

ועדת בריאות רכשה דפיברילטור חדש לבית הכנסת במקום הדפיברילטור שנגנב. ממוקם בארון בכניסה לבית הכנסת בעזרת נשים שלמטה. המכשיר ידידותי לתפעול לכל אדם בזמן החייאה. המכשיר מדריך מה לעשות בזמן החייאה ואם מזהה צורך הוא נותן מכת חשמל ובכך מצילה חיים. **שבת שלום - חגית ו.**

מן הארכיון - אם אין עבר - אין מחר...

ערב נוסטלגי של הקרנת הסרט "קיבוץ שלוחות חוגג 70"

בימים אלה, ימי המלחמה, אנו נושאים תפילה לחזרת כל השבויים ולהחלמת הפצועים. הודות לגבורת חיילינו, אנחנו מנסים ואף מצליחים, לשמור על הרוח ועל שיגרת החיים.

בסוף שירו 'תמיהה' כתב טוביה ריבנר, למוד הסבל והאובדן:

"בן אדם מסגל לשאת כמעט הכל / ואיש אינו יכול לדעת מתי והיכן / תקניע אותו השמחה".

ואכן, בערב ר"ח אדר ב' התכנסנו בחדר האוכל לצפייה בסרט: **"קיבוץ שלוחות חוגג 70"**, כשהמטרה הייתה לתת לשמחה להציף אותנו בזיכרונות מרגשים של בית, של מקום...

הרעיון לקיים את הערב הנוסטלגי והחמים נולד תוך כדי הכנת המצגת לערב חנוכת המיזם **'אל תקרי בניך אלא בוניך'**, פרי שיתוף הפעולה ההדוק והפורר בין הארכיון לנוער שלנו.

ראשיתה של שלוחות באביב 1941, כאשר התכנסו כחמישים בוגרי עליית הנוער הדתי בקריית שמואל והקימו גרעין התיישבות. לאחר שהות במספר תחנות, בקיץ 1948, עלתה הקבוצה להתיישבות על אדמת אשרפייה שבעמק בית שאן, והשאר... היסטוריה... מימוש החזון של החיים המשותפים בקהילה הלך והתגבש תוך כדי עשייה מתמדת. כל דור הוסיף נדבך משלו, וביחד הלכה ונרקמה התמונה האחת והגדולה שלנו.

במהלך שנת השבעים לשלוחות, לפני כחמש שנים, התקיימו מספר אירועים, ושיאם נחגג בערב העלאת ההצגה, אליה נהרו בני משק ומקורבים מכל קצות הארץ. הערב כולו הוקדש להחייאת פרקים מכוננים מהעבר, מדרך החיים שהייתה, ואשר חלקים ממנה עדיין מפיחים חיות בחדרי ליבנו ומעוררים מחשבות לגבי עתידנו.

על תהליך היצירה המורכב ניצחה עליזה שלנו, שבדרכה הנעימה ומסבירת הפנים הצליחה לאחד כוחות מכל שכבות הגיל. ביחד עם הבמאית, אושרית רז-חנין והודות לצוות שנת ה-70 הנמרץ, הרעיון הפך למציאות, למופע מרתק של משחק, שירה וריקוד.

תודה לציבור הרחב שהגיע, לאתי על שיתוף הפעולה בארגון הערב, לחברות על מגוון המרקים החורפיים מחממי החך והלב, תודה לעדי לוי על עיצוב ההזמנה, לאריאל, לענבל גלעד ותודה גדולה - גדולה לחבורת הנוער היקרה שלנו על הליווי, הארגון וקישוט חדר האוכל.

שבת שלום ובשורות טובות, רותי פרס.

ללול ההודים של הקיבוץ דרושים
תורני שבת/ חג

- סיבוב בחווה לאורך השבת
- בדיקת תקינות המערכות
- קריאה לעזרה בעת הצורך
- אחריות, רצינות, ראש גדול
- שבר הולם

לפרטים נוספים והצטרפות:

שייקה (מנהל הענף): 050-7692224

רענן (אחראי תורנים): 054-6746128

דרושה/ה - מכונאית/ת למוסך טרקטורים לקיבוץ שלוחות

- קבלת כלים, אבחון, טיפולים שוטפים.
- מענה לקריאות (גם בשטח מחוץ למוסך).

תכונות ויכולות:

- ניסיון בתיקון כלים חקלאיים וטרקטורים.
- ראש גדול ויזמה.
- סדר וארגון.
- אמינות ויושר.
- יכולת תיעודף משימות ועבודה תחת לחץ.
- תודעת שירות ומאור פנים.

היקף משרה: 100%

כפיפות: מנהל מוסך טרקטורים.

להגשת מועמדות יש להגיש קו"ח למנהלת מש"א בדוא"ל: masha@shluhot.com

עד לתאריך 31.3.2024 לפרטים - אלון - 053-4350090.

מהמזכירות

המזכירות החדשה התכנסה לישיבה ראשונה השבוע.

בתחילת הישיבה נפרדנו מחברי המזכירות היוצאת - אריה שניידר, קני גולדמן, סטיב ליס ואורן גל (שממשיך לקדנציה שניה) והודינו להם על תרומתם ופועלם למען הקיבוץ.

המשכנו בקביעת נהלי עבודה, וסוכם שהמזכירות תתכנס בימי חמישי בשעה 8:30 בבוקר ובחרנו ביורם רותם כיו"ר המזכירות.

בסדר היום היו שני נושאים -

דין על מס איזון - הוחלט שעד לקבלת החלטה אחרת בנושא, המס ימשיך להיות מחושב על כל ההכנסה הפנויה של המשפחה (ההכנסה הפנויה היא ההפרש שבין ההכנסה לרשת הביטחון) ובהתאם לתקציב הקהילה שאושר, הפרמטרים לחישוב המס יהיו: מדרגה 650 ש"ח, עליית מס לכל מדרגה - 2%, מדרגת המס המקסימלית - 10%.

בנוסף, הוחלט לבחון שימוש בחלק מהסכום שנגבה בעודף בשנת 2023 כמקור למס איזון, ובכך להקטין את תשלומי המס עוד יותר, כאשר החלק השני יוחזר לחברים באופן יחסי לגביה ב 2023. ההחלטה על כך תתקבל בישיבת המזכירות הבאה.

כמו כן הוחלט שהמזכירות תגבש הצעה לביטול מס האיזון בתוך 3 שנים לכל היותר.

אישור הרכב צוות פנסיה - אושר הרכב הצוות: רכז פנסיה - עמנואל, יו"ר קרן מילואים - רפי אלון, מנהל קהילה - דודו, נציגי ציבור - צביקה וקסמן ורותם שכטר.

בדיון בנושא הרכב הצוות בהנהלה כלכלית הועלה הצורך לצרף לצוות גורם חיצוני מקצועי באופן קבוע. המזכירות תומכת בהצעה, ומבקשת מהצוות לפעול לצירוף גורם כזה.

כמו כן עלתה בקשה לצרף נציג פנסיונר ונציג חבר חדש לצוות - בקשות אלו יידונו בהמשך.

לסיכום הדיווח מהישיבה הראשונה, נציגי הציבור מודים לחברים על הבחירה ועל האמון.

מוזמנים ליצור קשר:

הלנה רביץ - 054-6476404

יוסי קנר - 054-6746123

דניאל כץ - 054-2029011

אורן גל - 052-9213006

יורם רותם - 054-6746177

בברכה - יורם רותם.

אסיפת חברים**תתקיים אי"ה****ביום ראשון, ז' באדר ב' תשפ"ד (17.3.2024)****בשעה 20:00****האסיפה תתקיים בזום**

חברים המעוניינים להשתתף באופן פיזי מתבקשים לעדכן את רפי אלון.

<https://us02web.zoom.us/j/82700121090> - להלן הקישור ל"זום"**סדר יום לאסיפת חברים****1. אישור הרכב המזכירות -**

- רותם שכטר - מרכזת משק.
- נציגי ציבור - הלנה רביץ, יורם רותם, יוסי קנר, דניאל כץ, אורן גל.
- משקיפים - שי גרוסמן ודודו פישר.

2. שינוי ועדכון חוברת השינוי - הסבר.

- מציגים - עמנואל צייגר וצביקה וקסמן.

מוזמנים - הנהלת האסיפה. **משולחנו של היו"ר**

תקציב הקהילה - בשעה טובה אישרו החברים את תקציב הקהילה לשנת 2024 וכעת מתבצעת התארגנות ליישום התקציב באמצעות מנהל הקהילה, מנהלת מש"א, הנהלת הקהילה, ועד ההנהלה ועוד.

ועד ההנהלה החדש (המזכירות) החל את עבודתו, נפרד מחברי המזכירות היוצאת והודה להם על פועלם: קני גולדמן, סטיב ליס, אריה שניידר ואורן גל שממשיך גם בהנהלה הנוכחית.

באסיפה הקרובה, נציג את השינויים המוצעים בחוברת השינוי ונאפשר הערות ושאלות, כשהאישור יתבצע באסיפה שלאחר מכן.

הסדר השיוך - בחודש הקרוב נציג בפני החברים את הסדר השיוך המעודכן ולאחר מכן נביא אותו לאישור. הוקם צוות שמטפל במתחם חדר האוכל, תוך בדיקת האפשרות לרכז בו את מרבית המשרדים ופעילויות המטה וכן לייצר מרכז קהילתי לשימושי הקהילה בקומה העליונה. הצוות יחד עם גורמי מקצוע יגבש את המלצותיו ויבחן את ההתכנות הכלכלית לביצוע בטרם תאושר התוכנית.

בצל המלחמה והתקווה להשבת החטופים במהרה, נאחל לחברים שנצליח לחגוג גם השנה את פורים כמקובל ככל שניתן.

שבת שלום - שי.

 שבת - שלום

אל תפחד - אתה לא לבד

לפני כשבועיים קיבלה מזכ"לית הקיבוץ הדתי שרה עברון פניה מצוות יקר מקיבוץ נחל עוז: 'אנחנו מרגישים שעם ישראל כבר לא איתנו. תעזרו לנו'.

ברור לכולנו שהצבע הפוליטי שקיבל מטה החטופים מרתיע רבים וגם הזמן שחולף משפיע על ההירתמות של הציבור, אך חובתנו ולהמשיך ולתמוך במשפחות עצמן אינה מוטלת בספק.

במחשבה משותפת וחברית נוצרו קשרים עם דמויות ציבוריות מתוך המרחב הדתי ובארגונה של קהילת נחל עוז התקיימו קבלות שבת בימי שישי עם דמויות רבניות וקהילות דתיות שנרתמו, הגיעו לכיכר והובילו תפילה וזעקה לשובם של החטופים.

הרצון העז להקל על כאב הנטישה של חברינו בנחל עוז ובכלל, עורר יוזמות ברוכות בקרב הציבור הציוני-דתי ורבים יקדישו את תענית אסתר השנה לצום ולתפילה להשבת החטופים.

אנו כתנועה שותפים ומעורבים ביוזמה כזו שצמחה מתוך הקיבוצים וקוראת לקיים בתענית אסתר מפגש משותף לעיר בית שאן, ליישובי עמק המעיינות ולמוסדות העל תיכוניים בכל המרחב כולו. המפגש - 'אל תפחד, אתה לא לבד' יחל בתפילה בהובלתן של צוות ותלמידות מדרשת עין הנצי"ב. בהמשך יתקיימו מעגלי שיח, לימוד וניגון עם דמויות מגוונות מהעמק ומהעיר, והוא יסתיים בטקס משותף ושירת התקווה. המפגש מגוון מבחינת משתתפיו, לא יהיה בו סממן פוליטי כלשהו והוא אך ורק מכוון לאמירה חדה כלפי משפחות החטופים – אתן לא לבד!!!

כל מי שחשוב לו להיות שותף ביוזמה זו או באחרת – מוזמן לעקוב אחר הפרסומים שלנו בפייסבוק התנועה ובמזכירות הקיבוצים שם תפורסם מודעה מפורטת על הפעילות בעמק ובאתרים אחרים ברחבי הארץ.